Ч. 159 (14.408). Львів, субота 18. липня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 доляр, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 223-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Заборонили Просвітянський Гуцульський Здвиг і в Ямнім.

Філія Т-ва „Просвіта“ в Делятині подає до відома, що „Просвітянський Гуцульський Здвиг“, який мав відбутися дня 26. липня ц. р. в Ямнім, *заборонило повіт. староство в Надвірній*. Тому цей Здвиг у цьому речинці не відбудеться.

Делятин, 16. липня 1936.

ЗА ФІЛІЮ Т-ВА „ПРОСВІТА“ В ДЕЛЯТИНІ:

Д-р О. Навроцький, голова. *Дмитро Федик*, секретар.

Перед замкненням численних православних парохій на Волині?

Читаємо в „Новій Добі“:

Ходять чутки, що в найблищому часі має бути зачинена значна кількість православних парохій на Волині і їхня земля буде розпарцельована не тільки між українців, але й між чужинців-кольоністів. Чи це правда?

ЗАЧИНЕННЯ ПАРОХІЇ В КОРЦІ.

Корецький гмінний уряд прикликав до себе 27. VI. ц. р. свящ. Пятницької церкви (св. Параскеви) на передмісті „Новий Корець“ і повідомив його, що церковною землею має користуватись тільки до вересня ц. р., а далі „невідомо, що буде“. Священик Герус чомусь передав гмінному урядові пляни церковної землі, хоча вони належать до другої церкви.

Пятницька парохія, що правда, маленька (500 душ), але церква стара, збудована коштом селян у 1765 році. Один час була вона самостійною (1765—1844), потім належала до Кузьмо-Демянівської парохії (1844—1902), врешті знову зробили її самостійною (1902—1936). Дня 11. III. 1922 р. від неї забрали 40 гект. 5682 метр., а тепер думають забрати і решту землі (32 гект.). Селяни шепчуть, що ця церковна земля має бути передана кольоністам, а не українським селянам. Ідуть ріжні балачки. Що буде з притчем і з самою церквою, не відомо. (м).

Подробиці замаху на Едварда VIII.

АНҐЛІЙСЬКА ХОЛОДНА КРОВ.

ЛЬОНДОН, 17. 7. ПАТ. Подія у Гайд-Парку, про яку преса подала вчора досить хаотичне звідомлення, представлялася ось як: Коли король на чолі військ вертався коло год. 12.20 попід Веллінгтонів лук до палати, якийсь тип протиснувся через юрбу і **кинув револьвер, що вдарив королівського коня у копито. Король спокійно віїхав дальше,** видаючи лише непомітно короткий приказ адютантові, що завернув на місце замаху, де поліція з трудом видерла замаховця з рук юрби, що кинулася бити його. Один поліцай сховав непомітно револьвер до кишені; цілий інцидент пощастило так зручно зльокалізувати, що люди, які стояли 100 метрів дальше, нічого не бачили ні не знали.

„ЗА НЕЛЕҐАЛЬНЕ НОШЕННЯ ЗБРОЇ“.

Замаховця замкнули в поліційній вязниці. Його адвокат запротестував проти заміту, що йшло тут про замах на життя короля. Виявилося, що револьвер довго не вживаний, на 5 набоїв, але перша комора була порожна.

ПЯНИЦЯ ЧИ МАНЯК?

Поліції, що арештували замаховця, мали враження, що він не зовсім тверезий; він їм пояснював, що **„всьому винен мін. Саймон“**, який не звернув уваги на його листа.

Мотиви замаху невідомі. Припускають, що він маняк. Здається йде про те, що він програв якийсь цивільний процес; уважаючи це великою кривдою, він мабуть домагався у листі до мін. Саймона відшкодування, погрожуючи, що інакше він зробить щось невідповідального підчас вчорашнього свята. Його піддали лікарським оглядинам.

ЛЬОНДОН, 17. 7. Райтер. Атентатчик станув перед судом, що відложив розправу на 7 днів. У слідстві заявив він, що не хотів зробити ніякої кривди королеві, лише запротестувати. З професії він журналіст.

ҐРАТУЛЯЦІЇ.

ЛЬОНДОН, 17. 7. ПАТ. Вчора дістав Едвард VIII. звідусіль ґратуляції.

АТЕНТАТЧИК Є ІРЛЯНДЦЕМ.

ЛЬОНДОН, 17. 7. ПАТ. Виконавець вчорашнього замаху зветься не Мек Магон, лише Джером Беннігам. Має він 33 роки і походить з ірляндського графства Тайн. На вістку про замах заявив його 80-літній батько, що Джером Беннігам є налоговим пяницею і що алькоголь знищив його нерви.

Німецько-австрійське порозуміння і його наслідки.

Женева, 14. липня 1936.

Повідомлення про німецько-австрійське порозуміння зробило і в Женеві і в цілій Европі враження справжньої політичної бомби. Сам факт німецько-австрійських переговорів не був таємницею; про підготову до якогось порозуміння ґазети писали досить, а робили ще більше дипльомати, щоб до нього не допустити: вказували на те, що противенства між Німеччиною та Італією ще надто великі для того, щоб якесь поважніше порозуміння було можливе, робили заходи, щоб відновити фронт Стрези, а принаймеше, щоб притягти Італію до конференції льокарненських держав без Німеччини і таким чином Берлін ізолювати. Всі ці пляни й заходи тепер перекреслено. В Парижі панує цілковита безпорадність. Льондон виявляє найбільшу стриманість; анґлійська преса оцінює віденську подію ріжно, взагалі досить прихильно.

Значіння цієї угоди лежить очевидно не стільки в ній самій, як поза нею. Порозуміння з Австрією ані господарського, ані військового значіння Німеччини не збільшує. Оскільки воно є відповідю Німеччини на відомі запити анґлійського уряду, то цією відповідю західні держави можуть бути цілком вдоволені. Хто хоче, той може навіть бачити в цім порозумінні поразку політики „аншлюсу“. Про нього в порозумінні нема й згадки, але для забезпечення австрійської „незалежности“ ані французької, ані женевської ґарантії не треба. Відсутність канцлера Шушніґа на останній сесії Ліґи Націй у цьому відношенні досить багатомовна.

Німецько-австрійське порозуміння порівнюють деякі часописи з німецько-польським. Порівнання це слушне лише почасти; перше з них має більше посереднє значіння, друге мало більше безпосереднє значіння. Слушно чи ні, це питання інше, але батьком німецько-австрійського порозуміння в Женеві уважають Мусолінія. Враження викликане цим порозумінням полягає головно в тім, що його уважають разом з тим і порозумінням між Берліном та Римом і початком тривкого політичного співробітництва між Німеччиною та Італією. „Коли Німеччина не робить ніяких увах дотично австро-італійської приязни, то це тому, що вона уважає її рішуче корисною. В умові виразно зазначено римські протоколи, і Берлін приєднюється в деякій мірі до малої потрійної спілки, до уґрупування Рим—Відень—Будапешт. Можна навіть сказати, що порозуміння це простягається включно до Варшави. Таким чином ми були б свідками утворення міцного уґрупування в центральній Европі, яке обеднює авторитарні і напівавторитарні держави та є в силі зрівноважити кожний спротив. Берлін відтепер злучений з Римом. Мусоліні не піде нікого на льокарненську конференцію в Брюсселі, коли Німеччини туди не запросять, і таким чином ці наради не матимуть значіння. Він буде намагатися, щоб реформа Ліґи Націй, передбачена на вересень, приготувала помирення між Женевою та Берліном. Італія не є ізольована. Вона продовжує серію своїх дипльоматичних успіхів. Італійсько-австро-німецька приязнь з включенням Варшави й Будапешту ставить Европу перед новою ситуацією та можливостями, які тяжко передбачувати“. Так оцінює редактор Бріке в „Журналь де Женев“ ...

тичну ситуацію в Европі, витворену німецько-австрійським порозумінням. І ця оцінка безперечно досить обективна і слушна.

Цікавий також погляд льондонського дописувача паризького „Еко де Парі“, який уважає італійсько-австро-німецьке порозуміння цілковитою поразкою політики Ідена і навіть пророкує, що його сучасний відпочинок може закінчитись димісією. Його наступником мав би бути льорд Галіфакс, відомий прихильник порозуміння Англії з Німеччиною. В тім-же самім щоденнику Пертінакс висловлює побоювання, що Франція можливо буде поставлена перед вибором бути ізольованою, чи заняти другорядне місце в пакті чотирьох держав.

Зворот Італії у бік Німеччини спричинила в значній мірі, розуміється, англьо-французька політика санкцій, але є очевидно і глибші причини італійсько-німецького порозуміння. Для переведення свого завдання в Африці Італія потребує ладу і спокою в Европі. Етіопія незвичайно багата країна, вона має все, чого Італія потребує — золото, залізо, вугілля, нафту, колірові металі, лісн дикої кави, необмежені можливости для хліборобства, плекання худоби, оброблювання ріжних тропічних рослин і т. д.; але один знавець тамошніх відносин, наскрізь прихильний до Італії, пише, що по витраті величезних капіталів Італія матиме поважніший зиск зі своєї нової кольонії щойно хіба при кінці найблизчого десятиліття. Оскількиж непоступна кольоніяльна господарка в часі теперішньої кризи, видно хоч би з того, що в Голяндії є прихильники того, щоб віддати голяндські Індії під зверхність Ліги Націй не лише тому, що володіння ними потягає за собою небезпеку збройного конфлікту з Японією, від якого досі боронила Голяндію Англія, але й тому, що управа цими кольоніями коштує голяндський уряд за багато.

Ладу і спокою в Европі не обіцяє Італії ані напівзбольшевизована Франція, ані Англія, що ніколи не приєднюється на постійне до якогось европейського угрупування, будучи державою світовою. Тому Італії властиво нічого іншого не лишається, як розпочати тріпке політичне співробітництво з Німеччиною. Для українців цей зворот в европейській політиці має подвійне значіння. По перше: в італійсько-німецькім співробітництві має брати участь Польща, по друге: ми знаємо дуже добре, що поки Московщина має змогу визискувати українців та інші поневолені нації для своєї акції в Европі, доти ані ладу, ані спокою на нашім суходолі бути не може. Отже кожне угрупування держав, що потребує ладу і спокою, раніше чи пізніше мусить звернутися проти Москви.

М. Данько.

Акти розпуки - грізним мементом.

Жахливе положення по наших селах. — Де шукати рятунку?

Недавні криваві події у наших селах — в Острові Тулиголовськім, пов. Рудки і в Кречовичах, пов. Переворськ, є передвісниками нової хуртовини, що повисла над нашими селами. Неповинна кров селян — це розпучливий поклик до рятунку нашого перелюдненого до останніх меж села, яке дуситься під тягарем страшного голоду землі, масового безробіття, нечуваного визиску рільних робітників (25—70 сот. денно, та ще дотого платних бонами, за 12 год. тяжкої праці в поті чола на панських ланах) і щораз-то більших публичних тягарів (в останніх роках сильно збільшені видатки на вдержання збірних громад). Все те складається на дійсно сумну-пресумну картину нашого села. А тому, що це страшне положення наших селян і нечуваний визиск панують на всіх українських землях у Польщі, криваві події у згаданих селах є грізним мементом для всіх тих, що вміють думати.

Нема сумніву, що лише розпучливим положенням наших верховинців-лемків, бойків і гуцулів, які голодують майже ввесь рік, а хліб їдять лише на велике свято, можна пояснити собі, чому наші лемки з Сяніччини ідуть до Сокальщини і годяться працювати навіть за 26-ий сніп, себто за 200—250 кг. збіжжа за працю кількох місяців. „Годяться“, бо мусять, бо від недоїдання (нема навіть мандибурки — бараболь на ввесь рік на прожиток) діти пухнуть з голоду... І лише ота крайня нужда гонить оцих наших верховинців з Бескиду чи Чорногори на доли до праці за будьяку ціну, щоб лише щонебудь заробити і бодай до Різдва гірко не голодувати. Ідуть ті верховинці, бо еміграція заморська і на сезонові роботи до Мадярщини, Румунії, до Прусії, Данії, чи навіть до Франції замкнена. Але й тут на долах теж нужда, теж безробіття і масове недоїдання і тому цих своїх бідних братів стрічають тут з нескриваним невдоволенням, а то й нападами, як це було хоч би в Острові коло Комарна.

Щож нам робити в цих дуже важких умовинах, яку раду дати крайньо подразненому нечуваним визиском рільним робітникам?

Наказом хвилини є витягнути правильні висновки з недавних кривавих подій — кинутись до праці над зорганізуванням усіх наших безземельних селян, які є саме цими рільними робітниками-мительотами, що працюють за 26-ий сніп збіжжа! Таким наказом хвилини є станути разом усім національно свідомим одиницям, інтелігентам, селянам та робітникам, і довести до того, щоб у кожному селі була станова, масова організація наших селян — кружок „Сільського Господаря“. Провід цієї організації повинен довести до того, щоб у кожному повіті дійшло до підписання збірних умов з дідичами; провід повинен стежити опісля уважливо, щоб ці збірні умови були додержані.

Таку акцію „Сільський Господар“ вже веде. Найкращий приклад такої акції „Сільського Господаря“ мали ми в Старосамбірщині, де завдяки „Сільському Господареві“, який обєднав усіх лісних наших фірманів, доведено до значної підвишки їхньої заробітньої платні — і то без проливу крови.

Щойно тоді вдасться зліквідувати по наших селах раз на все впливи людовців чи комуністів. Щойно тоді, коли своя рідна організація розвязуватиме з успіхом найпекучіші завдання тих визискуваних рільних робітників, вони не підуть за демагогією комуністів чи польських людовців. А ці завдання виконає напевно „Сільський Господар“, коли в його рядах буде не 80.000 членів селян, — як сьогодні — але 800.000 членів. Це може статися, якщо ввесь актив нашої нації, головнож інтелігенти, засують собі грізне положення нашого села і не будуть стояти осторонь, але солідно попрацюють над зорганізуванням села і взагалі нашого робітництва як у місті, так і на селі.

Не час тепер на взаємні обвинувачення, але найвища пора взятися до дрібної важкої праці! Лише тоді усунемо впливи ворожих нам елементів, головно комуністів, які використовують нечувану нужду і не лише впихаються вже до кожного майже села, але й організують терористичні боївки й отих несвідомих наших рільних робітників уживають до поборювання всіх наших активних громадян.

Завданням політичного проводу скоординувати всю цю працю та вжити всіх сил і заходів, щоб уся ще вільна до парцеляції земля не лише перейшла в руки нашого безземельного і малоземельного селянства, але щоб припинено також повсім кольонізацію чужим елементом на наших землях.

В цій акції за землю, за варстати праці для основи нашої нації — селянства, стане однодушно ввесь народ. Якщо влада злегковажить ще й тепер важкий голос нашого політичного проводу і земля переходитиме далі в чужі руки — розпука може попхнути наше зголодніле село дійсно до необчислених актів, тим більше, що є люди й організації, які працюють у тому напрямі цілою силою пари.

Лише спільними силами всіх активних громадян зможемо врятувати наше село перед заливом комуністичної анархії та перед неповинним проливанням людської крови!

—o—

Велика летунська катастрофа під Орловом.

Смерть ґен. Орліч-Дрешера і двох старшин.

В летунській катастрофі на польськім побережжі коло Орлова згинув у четвер пополудні інспектор повітряної оборони Польщі ґен. Густав Орліч-Дрешер, підполк. Стефан Льот і капіт. Александер Лоґевський, який кермував літаком. Подробиці цієї катастрофи такі: Ґен. Орліч-Дрешер вилетів з Ґрудзьондза до Ґдині, мабуть на стрічу своєї дружини, американки, яка верталась саме до Польщі. В год. 14.20 літак упав з невідомих причин до моря, 800 метрів на схід від пляжі в Орлові. Цю катастрофу запримітили численні літники. На рятунок виїхав негайно човен Польського Червоного Хреста і два каяки. Небавом надіхав данціґський корабель „Фальке“, який закинув линви на літак і тягнув його до берега. В міжчасі надіхали з Ґдині човни воєнної і торговельної маринарки, перебрали літак від корабля „Фальке“ та дотягнули його до побережжа. Спроби витягнути всіх трьох осіб з літака ще на морі не вдалися, бо всі вони були міцно привязані поясами. Тому теж підчас катастрофи не вспіли вони вже вискочити з літака і виплинути на верха. На березі всяка рятункова акція і поміч лікаря нічого не помогли. Орловський лікар д-р Покутинський ствердив смерть усіх трьох пасажирів. Тіла жертв катастрофи перевезли в год. 5-ій пополудні до команди фльоти на Оксиві, де примістили їх у морськім шпиталі воєнної маринарки. Почесну сторожу виконують моряки. Вечором численні делеґації суспільних і військових організацій складали квіти на домовині. Кораблі схилили прапори на знак жалоби до половини держака. Саме підчас катастрофи дружина ґен. Орліч-Дрешера приїхала в год. 3-ій пополудні на кораблі „Пілсудський“ з Ню Йорку до Ґдині. Ґенеральний інспектор збройних сил ґен. Ридз-Сміґли надіслав на руки дружини ґен. Орліч-Дрешера телеграму з висловами співчування.

В пятницю рано виїхала до Орлова з Варшави спеціяльна військова комісія, яка переведе слідство у справі цієї летунської катастрофи.

—o—

Православні москалі шукають малоросів.

Українська історія має чимало прикладів на те, що українська народня маса не тратила національної чутливости, себто здорового національного інстинкту навіть у найтяжчих добах поневолення України. Одним із таких прикладів служить відома приказка: „Тату, лізе чорт у хату. Дарма, *аби не Москаль*“. Так виявляв історично в устній народній творчости наш нарід свою щиру нехіть до Москви, до московського зазіхання на Україну і до кожної московської спроби спокусити українців. Українська інтелігенція не завсіди бувала відпорна супроти московських спокус і зазіхань. В таких випадках вона звичайно розминалась зі своїм народом і збільшувала ряди московських наймитів на Україні або серед українців. Особливо маркантні такі явища в розвитку українського православія. Не заникли вони і сьогодні. На еміґрації перебувають православні українці в особливо тяжких релігійних умовинах. Одиноким національно-українським православним священиком для всієї української еміґрації в середній та західній Европі є, як відомо, настоятель української православної парохії у Франції. Подібної української православної парохії не мають українці ні в Чехословаччині, ні в Німеччині, ані в балканських державах. Більшість української православної еміґрації силоміць затягається до юрисдикції московських (еміґраційних) єпископів, на чолі яких стоїть *відомий україножер митр. Антоній Храповицький.* Він і досі не залишив уживати титулу „митрополита Київського та Галицького“. Провідним центром для московських єпископів на еміґрації є собор єпископів у Сремських Карловицях в Югославії.

Митр. Храповицький заборонив перед світовою війною на Волині молитися за Т. Шевченка і наказував викидати з підвладних йому церков памятки старовинного українського церковного мистецтва. В 1917. р. він заборонив був у Херсоні читати євангелію в українській мові, бо для нього українська мова, мовляв, лише мова „базарна“. У 1919. р. після захоплення Києва Денікіном приїхав до Києва А. Храповицький з Бучача, куди була його заслала українська влада і відновив в столиці України свою протиукраїнську аґітацію. У своїх памфлетах закликав він тоді „...не єднатися із скритими ворогами православія — січовиками і всіми петлюрівцями, не піддаватися їх зводючим спокусам..“ Тоді він відібрав від українців усі київські церкви (за винятком т. зв. „Малої Софії“), заборонив 13 українським панотцям відправляти богослуження і приложив руку з

заслання архиеп. Агапіта до монастиря. Опинившись на еміграції, Храповицький почав агітацію за відновлення в майбутній Росії династії Романових. Йому навіть вдалося перевести таку ухвалу на першому соборі московських єпископів у Сремських Карловицях. У своїх публіцистичних брошурах (напр. про Достоєвського, про „шовінізм" і т. д.) виступав А. Храповицький в останніх роках як беззастережний прихильник „єдиної неділимої", реакційно-чорносотенної Москви. В тому сенсі вів він активну співпрацю, напр. із авантурничими „всеросійськими" фашистами на чолі з А. Вонсяцьким, з „младоросами" (Казем-бека), і з московськими монархістами („кирилівцями"). У часописі „Фашист" (в Америці) друкували московські чорносотенці похвали А. Храповицькому, який у свою чергу там таки вихваляв московських фашистів, як нащадків... Мініна та Пожарського.

Ось кілька цвіток із запашної китиці А. Храповицького на память українцям.

В останньому часі митр. А. Храповицький і деякі підвладні йому московські єпископи почали робити далекосяглі заходи, щоб притягнути під свій вплив теж частину православних українців на еміграції. Вони вишукують серед українців такі ґрупи і такі одиниці, які готові єднатися з москалями. Сам митр. А. Храповицький змінив про око навіть тактику супроти українців. Він назверх у приватних розмовах з українцями висловлюється часом „нейтрально" про українські національно-побутові своєрідности і обіцює православним українцям певну автономію (автокефалію української православної церкви вінплюгавить) в їх релігійно-церковних справах.

Свій облудно-улесливий підхід до православних українців формулують московські єпископи ось як: —

Православія сьогодні перебуває тяжку скруту і загибає. Найбільше всього руйнув його большевизм. Для порятунку „спільного" православія слід українцям порозумітися і обєднатися з москалями. Гуртуючися з москалями у спільній православній парохії, зможуть українці легше порозумізатися з ними теж у справах чисто політичних. —

Для заохоти українців роблять часом поодинокі московські єпископи деякі обіцянки матеріяльного і правно-політичного характеру, натякають про можливість вживання українцями в московських церквах української богослужебної мови і т. д. В деяких осередках вже навіть робляться прискорені заходи для висвячення на священника українця з походження, льояльного до москалів. Незагал хотіли би московські ієрархи створити коло себе бодай якийсь гурток з православних українців. Деякі чужі чинники йдуть в цих спробах назустріч москалям і нехтують національно-церковними інтересами українських еміґрантів.

Становище українців у тих справах ясне: *з московським православієм і з московськими ієрархами православним українцям на еміґрації не подорозі.* Колиж якісь одиниці чи ґрупки пробують на український рахунок договорюватися з московськими єпископами і цим бажають зміцнити назверх своє збанкротоване політичне становище, то український загал зуміє якслід відповісти на всі такі спроби.

— *Волиняк.*

Політична нарада УНДО в Мельниці.

В четвер 9. липня ц. р. відбулася в Мельниці над Дністром борщівського повіту заходом Повітового Народнього Комітету УНДО мельницької судової округи політична нарада УНДО разом з посольським звітом д-ра Степана Барана при участи 64 запрошених громадян і громадянок з 14 громад. Зібрання отворив відповідною промовою голова Пов. Нар. Комітету радник **Петро Смаль,** адвокат у Мельниці і на його внесок покликано до президії о. крилошанина **Олександра Капустинського,** пароха в Мельниці і колишнього посла Борщівщини до галицького сойму, **Марію Зулякову** з Мельниці та **Івана Кревецького,** господаря з Волковець над Дністром; на секретаря дир. **Петра Ґораля** з Борщева.

Реферат про політичну ситуацію і про діяльність Української Парляментарної Репрезентації виголосив **д-р Ст. Баран,** переходячи у рефераті всі важніші політичні моменти внутрішнього життя Польщі в останніх часах та заходи нововибраної Української Парл. Репрезентації на парляментарній арені і перед урядом щодо полагоди наших найважніших домагань та зміни дотеперішньої урядової системи супроти нас. При цьому посол д-р Баран підчеркнув, що до заповідженої перед роком бувшим прем'єром Косцялковським нормалізації польсько-українських взаємин у Польщі досі не прийшло та що виною цього не є українська сторона. Ненормальні відносини панують у нас дальше і ми на будуче мусимо зорганізовано боротися за їх усунення. Завдяки праці наших творчих елементів ми все таки йдемо вперед з непохитною вірою у нашу остаточну перемогу.

Після реферату посла д-ра Ст. Барана була довша дискусія, у якій забирали голос: о. крил. Дмитро Стек з Пановець, порушуючи шкільні і самоуправні справи; Микола Гуцуляк, господар з Михайлівки, справу відсування наших людей від парцеляції; о. Антін Кордовський з Біловець порушив ріжницю між державним і національним інтересом; д-р Іван Матіяшек, лікар з Мельниці, підніс доцільність тактики УПР, за що належиться їй признання і довіря; Захар Буркацький, господар з Кудринець, жалувався, на ріжні шикани поліції, як і на те, що класифікацію коней переводять нераз у часі найпильніших полевих робіт; Іван Базюк, господар з Мельниці, порушив справу інвалідів, яким відбирають ренту і які роками змушені ждати на вирішення — найчастіше відмовне — своїх справ. Заслужений діяч і провідник Борщівщини й Мельниччини 76-літній о. крил. Ол. Капустинський у довшій промові підніс труднощі, серед яких приходиться працювати теперішній Українській Парл. Репрезентації, що на його думку веде правильну політику. Після того дир. Петро Ґораль поставив резолюції: 1) з висказами довіря для Української Парл. Репрезентації і зокрема для посла округи д-ра Ст. Барана та признання за їх дотеперішню парляментарну діяльність; 2) проти дотеперішньої парцеляційної політики уряду з домаганням парцелювати землю тільки між місцеве населення; 3) з домаганням реактивувати українську державну гімназію в Тернополі; 4) зміни самоуправних законів і скасування збірних громад і 5) з зазивом до місцевого українського громадянства до дальшої плянової організаційної праці. Резолюції ухвалено одноголосно.

На піднесені в дискусії запити й домагання відповів обширно посол д-р Баран і другого дня (10. липня ц. р.) у видвигнених конкретних справах інтервеніював у борщівському старостві.

Наради закінчено відспіванням національного гимну.

Самоволя постерункового.

(Допис із Дрогобиччини).

В селі Орове, дрогобицького повіту, як і в богатьох інших місцевостях, виринув між населенням протижидівський настрій. Він обявився тим, що селяни не йшли до жидів робити, молодь кільком жидам витолочила городовину, а одному господареві, що все таки дальше носив жидові молоко до Трускавця, вибили вікна. Надто жиди заявляли, що молодь кидала на них грудами. Такий був фактичний стан.

У неділю 5. липня прибув до села старший постерунковий зі Стебника, Рачинський, та почав своє урядування. Погостившись добре, коло год. 7.30 вечором накинувся без причини на розмовляючих на дорозі людей і пустив на них свого пса, що покусав кількох парубків. Опісля стрінув на дорозі тутешнього о. сотрудника, що, відправивши вечірню і вступивши на якийсь час до читальні, вертався в реверенді до дому і задержався коло хати одної селянки, з якою розмовляв у справі церковного товариства. В часі тої розмови приступив до нього постерунковий і піднесеним голосом закликав до нього: „Rozejść się!", хоча більше нікого не було

МІКЛЬОШ СУРАНІ. 2

Повоєнні професії.

(Докінчення.)

На другий рік я мусів спродати дім, авто, перські дивани, зразки мистецької старовини, порцеляни і проголосивши банкроцтво зробив я угоду зі своїми вірителями на 30 процент замісць 100. Я оплатив чесно всі свої зобовязання, а щоб наняти дві кімнатки для себе та жінки і для двох наших мамів, я мусів продати у літі своє зимове пальто і футро Вільми.

Та ми не тратили надії. Ми знали вже, яка доля буває химерна. Я почав робити заходи, щоб моя мама могла дістати концесію на трафіку і на щастя не дістав її, бо весь час сушив я собі голову защо я найму льокаль на крамницю і заплачу першу рату за доставлений тютюн. За той час прийшло мені на думку, що краще вистаратись для себе заступництво ріжних чужинних папіросок і циґар, але тут державний монополь станув мені поперек дороги. Я почав безпосередньо звертатись до міністерства фінансів, вказуючи на добрий інтерес, який можна зробити з великими німецькими фабриками, впровадивши у заміну на німецький ринок мадярський тютюн. З міністерством не вийшло нічого. Я відкрив у себе дома бюро реклями і єдина перешкода в його розвитку була тільки та, що спершу треба було зробити собі самому реклямy, бо мене ніхто не знав. Та це коштувало би за великі гроші і треба було на автореклямy махнути рукою.

Я не тратив надії. Пробував я опатентувати один свій винахід: на бальонах для дітей я вирисував мапу цілого світу, щоб діти могли на такому ґльобусі вчитись легко ґеоґрафії. Тимчасом у державнім патентовім бюрі ніхто не зумів оцінити як слід такої гарної педаґоґічної ідеї.

Почав я торгувати старовиною. Не маючи грошей, я підшукував спершу клієнтів, щоб вони за моїм посередництвом купували мистецькі речі, розсипані по приватних домах збіднілої аристократії. У тому часі у Будапешті всі хотіли продавати, а ніхто купувати, отже конюнктура не була оприятлива. Я не тратив надії. Продав я свій годинник і дав до преси оголошення, що підшукую мешкання для тих, що його шукають і можу для них вистаратись обстанову, коли її не мають. Тимчасом помешкань не було тоді зовсім і щоб найти якенебудь, треба було мати великі гроші на відступне. —

Приходило до мене багато людей, що самі пропонували мені свої послуги як посередники або просили позичити їм гроші на процент, бо хотять наняти собі мешкання. Професія була неоплатна і я кинув її. Я мав іще кілька проєктів, але всі вони були нереальні.

Кілька тижнів збирав я гроші, щоб заснувати хемічну лябораторію, винайшовши знаменитий спосіб, як вигубувати всяку комашню та щурі. Трохи пізніше почав я виробляти казеїну, займався літоґрафічними продукціями, фотоґрафією та філятелією. Пробував я теж щастя у фільмі, складаючи сценарії, але ніхто не хотів мені дати на них задатку. —

Я не тратив надії. Ходив я щодня до каварні, де вів розмови з усякими промисловцями і мав навіть поважний намір виеміґрувати до Туреччини, Канади або Південної Америки. Я не тратив надії, знаючи, що в житті все можливе. Якж мав уже раз триповерховий дім на головній вулиці, чомуж не могло це повторитись кожної хвилини? Але віра Вільми не була така міцна. Вона була у правдивій розпуці. Я чув, що вона кілька разів тайком їздила до Обуди і казала ворожити собі з карт. —

Д-р Вільма Льорінці, лікарка, колишня асистентка столичного шпиталю, ходить до циганки! Моє серце захвилювалось. Я почув щось, що стояло понад часом і цілою сучасністю, що глузувало собі з науки, віри, безвірности, чесноти та щастя, я пізнав щось, що є таємницею всіх таємниць, дає славу, престіж і владу, матеріяльну та моральну.

Почав я жити серед атмосфери таємничої, такої, що незалежна від доби, коли одній силі піддаються всі: лікарі, поети, актори, державні мужі, вояки та фінансісти. Вільма спасла мене.

Я поїхав до Обуди разом з нею і двома нашими мамами і почав вести лікарську практику, але зовсім новим способом. Я почав лікувати звіринним маґнетизмом, гипнозою та суґґестією і з самого початку не приймав від пацієнтів ніяких грошей. Я сховав свій лікарський диплом і проголосив себе головою нової секти. Вільма стала жрекинею.

Успіх мій був незвичайний. Я давав здоровля тим, що недужали нервами, ревматизмом і серцем; придумавши чудодійний лік, якого рецепти не показував нікому. Одним казав я хреститись тричі, другим дивитись на місяць, іншим повторяти назви місяців узад від грудня до січня. Я вживав маґічної води, казав пити пацієнтам джерельну воду, куди вкидав пірамідон, бром, креозот, кофеїну та хініну так, щоб кожний з тих лі-

крім о. сотрудника й селяки. Коли о. сотрудник спитав його, яка причина такого нечемного поведення його до особи священика, постерунковий відповів: Co, może mam powiedzieć: „Całuję rączki księdzu"? і зробив рукою відповідний рух. Опісля сказав: Ja już drugi raz w tygodniu przychodzę tutaj, a ksiądz nie wie, co się tutaj dzieje? Тоді о. сотрудник, думаючи, що постерунковий цими словами робить натяк на протижидівський настрій між населенням, відповів: Ми успокоюємо людей, а доказом цього є проповідь о. пароха попередньої неділі. Відповідю постерункового на цю заяву були слова: Wy co innego robicie w cerkwi, a co innego poza cerkwią.

Опісля постерунковий був мабуть на розмові в управителя тутешньої школи і вкінці по 9. годині вечором пішов зі своїм псом до місцевого о. пароха. Там, подібно як о. сотрудникові, піднесеним голосом почав робити закиди, чому не протиділає протижидівським настроям між своїми парохіянами. В часі розмови з о. парохом постерунковий грозив, що постарається здержати будову Народнього Дому в селі, що саме розпочалася.

На другий день заарештував постерунковий тутешнього управителя школи Кичуна і його трьох синів під замітом, що котрийсь з них писав лист із погрозою учителеві Янушові і його жінці. Арештованих відвіз постерунковий на станицю державної поліції в Стебнику, звідки зараз їх випустили на волю, бо не було ані доказу ані свідків їх вини.

Покалічені псом парубки на другий день вибралися до Дрогобича і по лікарських оглядинах віддали справу до суду, а надто внесли устну жалобу на постерункового в команді державної поліції. Внаслідок того команда поліції у Стебнику звізвала пароха і його сотрудника до пересухання, на яке приїхав з Дрогобича комісар поліції і списав з ними протокол.

——о——

Економічний огляд.

Українська хроніка.

САНАЦІЯ ПІДКАРПАТСЬКОГО БАНКУ.

Як подає „Прагер Прессе" з 12. ц. м., переведена буде тепер остаточна санація Підкарпатського Банку в Ужгороді. Банк має філії в Пряшеві, Хусті й Мукачеві. На основі санаційного пляну акційний капітал буде підвищений з 3 міл. на 5,100 тис. к. ч. Безпосереднім акціонарем банку буде держава, яка дістане 1834 акцій старої емісії в заміну за субвенції. Нову емісію перейме „Банк Легіонерів". Він теж зобовязується передати Підк. Банкові дохідні інтереси своєї ужгородської філії і звязаних з тим інших банків. Начальним директором залишиться І. Гушек, який переводить санацію. Розвиток господарського життя Закарпаття — пише „Пр. Прессе" — вимагає великої грошевої інституції. Підк. Банк після санації зможе сповняти якслід свої господарські завдання.

Польська хроніка.

Ч. ДЕВЕЙ ПРО СИТУАЦІЮ В ПОЛЬЩІ ТА В СВІТІ.

До Варшави приїхав б. фінансовий директор Банку Польського Чарль Девей. „Ц. Ґазета Гандльова" з 14. липня ц. р. видрукувала на першому місці інтерву з цим визначним американським фінансістом. Про фін. ситуацію Польщі висказався Девей м. ін. осьтак: Осягнена від 5-ти місяців буджетова рівновага є явищем незвичайно великої ваги, яке безсумнівно користно вплине на дальшу фін. ситуацію Польщі. Також рестрикційні зарядження щодо валют і трансферу мають на цілі поправити швидко цю ситуацію і дати можливість нормально обслуговувати платничі зобовязання Польщі.

На питання, який його погляд на теперішну світову ситуацію, Девей відповів:

Нема сумніву, що світова кріза була одною з найбільших, які колинебудь були. Однак Злуч. Д. П. Америки й Англії мають уже найгірший період за собою. Вони вступили в період „просперіті". Інші держави теж поволі поборюють наслідки болючої крізи, м. ін. теж Польща. Вважаю, що тільки знесення всіх перешкод, що утруднюють міжнародній обмін, причиниться до осягнення тривкої госп. поправи на цілому світі. Тому я не вважаючи на всі перешкоди — є оптимістом і вірю в близьку господарську поправу світу, яка започаткує нову еру всесвітнього „просперіті".

„СПОЛЕМ" НА СОЦІЯЛІСТИЧНИХ РЕЙКАХ.

Якщо вірити „Льв. Дзеннік-ові Народов-ому", то польський союз споживчих кооператив „Сполем" усе більше підкреслює свою ліву орієнтацію. Нагинаючи кооп. ідею до матеріялістичного еволюційного соціялізму, старається провід „Сполем" на чолі з пп. Воєвудським, Рапацьким і т. д. зробити польську кооперацію доменою марксистів.

„Останній зїзд делеґатів „Сполем" — пише згадана газета — виказав, що у „Сполем" недобре діється. Деякі чинники намагаються зробити його інструментом акції лівиці, інструментом агітації інтернаціоналу".

ГОСПОДАРСЬКІ „КУЛЬТУРТРЕҐЕРИ" ЗІ ЗАХОДУ І „ДЗІКУСИ" ЗІ СХОДУ.

Купці і ремісники з Познанщини рішили повести офензиву на схід. Рішили це зробити орґанізовано, спираючись на підтримку своїх сильних станових обєднань і ріжних патріотичних орґанізацій (головно ендецьких). Цією акцією вже двічі займався орґан СУКіП-у „Торговля і промисл". Одну його статейку на цю тему „Діло" свого часу передрукувало. Цим разом хочемо подати одно характеристичне місце з познанської кореспонденції „Курієра Пораннього" з 13. липня, видрукованої під наголовком „Познань машерує на схід". Читаємо там таке: „Поляка (мабут у державному значінні) з „Малопольщі" називають у Познанщині не інакше, як людиною „з теплих країв". У тій іронічній назві, скривається деяка доза нехіті, чи радше поблажливого вирозуміння людини вищої культури для якогось... „дзікуса" зі сходу".

До цих теплих країв ідуть познанці „погрітись", чи пак зборатитись. По деяких містах на нашій національній території вони вже торгують. Торгують незле і реклямуються навіть (як напр. у Бориславі) в українській мові.

ІНВЕСТИЦІЙНА АКЦІЯ У ЛЬВОВІ.

Управа Львова виготовила проекти для широких інвестицій на терені міста. Відносяться вони до нових водопроводів, каналізацій, механічної відчищальні канальових вод (важне для сіл, положених над Полтвою аж по Буг), спалярні сміття, нових торговиць і торговельних галь тощо. Немалу увагу звернено в інвестиційних проектах на европеізацію Львова. Має вона проявитись заложенням нових парків, залісненням нових теренів, збільшенням спортових площ, обсадженням деревами вулиць тощо. Все те має коштувати грубі міліони.

Світова хроніка.

ВПЛИВ САНКЦІЙ НА ТОРГОВЛЮ З ІТАЛІЄЮ.

Господарські санкції проти Італії вже не істнують. Статистики пробують тепер схопити циферно, який був ефект цих санкцій. Неповні, але характеристичні такі цифри поміщені в публікації координаційного комітету Ліґи Націй. Неповні, бо торкаються тільки часу до квітня і і то не однакової кількости держав. Та найважніші держави бере ця статистика під увагу. Для ілюстрації, як ділав санкційний механізм, подаємо тут за найновішою книжкою журналу „Польска Ґосподарча" згадані цифри. Починаються вони від листопада 1935 р., коли ще фактично санкцій не було. Представляють вартість у тисячах зол. долярів. І так:

		Імпорт з Італії та з її кольоній	Експорт до Італії та її кольоній
листопад	1934	21.884	31.910
(69 держав)	1935	26.050	32.805
грудень	1934	21.942	30.479
(68 держав)	1935	17.482	21.945
січень	1935	19.470	26.793
(67 держав)	1936	10.168	15.292
лютий	1935	19.694	27.757
(62 держави)	1936	8.657	16.799
березень	1935	17.979	26.326
(38 держав)	1936	9.315	15.589
квітень	1935	12.185	15.580
(22 держави)	1936	5.061	8.296

З повищого бачимо, як сильно в порівнанні до аналоґічних місяців попереднього року зменшились обороти з Італією та її кольоніями. На основі листопада можемо твердити, що нормально була тенденція до зросту як в імпорті, так і в експорті. Санкції вже в грудні спричинили наслідки зовсім наглядні.

ПЕРШИЙ МІСЯЧНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ БІЛЯНС КАБІНЕТУ БЛЮМА.

Нема сумніву, що теперішній уряд Франції почав експеримент господарський неподібний до експериментів інших держав. Одна закордонна ґазета осьтак висказується з приводу першого місяця того експерименту:

„Фінансова спадщина уряду щонайменше занепокоювала. Auriol, коли обняв свій портфель, найшов пусті каси і скриту інфляцію на круглo 14 міліярдів. Чудес не зробить ніякий міністер фінансів. З відвагою представив і Auriol це парляментові. Щоб каса стала елястичніша, розписує уряд позичку в сумі 10 міліярдів і це позволить йому господарити до Різдва. Більшість обсерваторів франц. фінансів була певна, що уряд буде примушений здевалюювати франка. Бо дійсно втрати Франц. Банку в золоті були в перших днях кабінету Блюма дуже поважні. Але в дальшому цей процес спинено і на франц. ринку девіз положення стало нормальне. Уряд надіється „накрутити" господарство і поборoти крізу піднесенням покупної сили мас (соціяльні закони, підвишка заробітків тощо). Не виключене, що цей шлях покажеться успішним".

Повища характеристика репрезентує голос оптимістичних обсерваторів. Є теж такі, які дуже побоюються за успіх експерименту Блюма і його помічників.

В. Н—вич.

ків не мав зовсім ні смаку ні запаху аптики. Правду кажучи: я лікував усіх совісно, відповідно до свого медичного знання, але щоб зміцнити у пацієнтів довіря, я робив ріжні маґічні рухи і не признавався до свого диплому, воліючи покликуватись на свій контакт з таємними надлюдськими силами.

Два роки пізніше мав я вже пацієнтів зпосеред найліпших товариських кол. Богатим казав я собі платити велитенські суми. Тяким, яким я не міг нічим помогти, відсилав я до добрих спеціялістів, виправдуючись що вони „леґідні" вищої ласки. Так само всіх, які потребували операції відсилав я на клініку. Це збільшило мою славу та довіря до моєї чесности.

Я придбав титул чудодійного лікаря. Згодом моє імя стало відоме навіть поза кордонами краю і я зібрав маєток. А тому, що я з природи сентиментальний і привязаний до традиції, то я купив за великі гроші той самий триповерховий дім, де я жив уже і який мусів продати на ліцитації.

Нині я — багатий. Я втік з малого містечка Обуль і коли не дбав уже за клієнтів, признався їм, що я маю лікарський диплом. Тоді вони розчаровані щодо моїх таємних сил відвернулись від мене. На своєму домі я знову прибив дві вивіски двох лікарів-пацієнтів.

Минуло вже три місяці від тої хвилини, коли ми почали ординувати у чудових кабінетах, де пишаються старовинні меблі, перські килими та порцелянові вази.

Досі ніодин пацієнт не скаламутив нашого спокою і не звіжився спитати нашої поради.

Перекл. *а. б.*

Дарданельська конвенція вже ухвалена.

Підпишуть її в понеділок.

МОНТРЕ, 17. 7. ПАТ. Вчора в год. 22. пленарне засідання конференції ухвалило остаточний текст конвенції проливів; нині розгляне його редакційна комісія. Останнє засідання конференції відбудеться нині, а в понеділок в год. 15. святочно підпишуть конвенцію.

МОНТРЕ, 17. 7. ПАТ. На вчорашньому пополудневому засіданні вирішили клявзулі про перелет літаків над уфортифікованими смугами: Туреччина пішла на уступки. Одноголосно рішили залишити нову конвенцію з можливістю для Італії приступити до неї.

Страйк париських різників.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. Персонал тутешніх різницьких і масарських підприємств почав нині страйк тому, що працедавці не притримуються недавно підписаної збірної умови

ЗРІСТ ОЩАДНОСТИ.

Звідомлення з діяльности Т-ва „Ощадність" для господарности і добробуту, кооператива з обмеженою відповідальністю у Львові.

25. червня ц. р. відбулися в салі засідань Центробанку IX. Звичайні Загальні Збори Т-ва „Ощадність" під проводом голови Надзірної Ради д-ра Михайла Волошина.

Звідомлення з діяльности Т-ва „Ощадність" за 1935. р. представив президент д-р Кость Левицький, в якому між іншим підкреслив, що пропагандово-організаційна праця Т-ва виказала навіть при господарському застою більші успіхи, ніж у минулих роках. Причинилася до цього плянова та інтенсивна діяльність Т-ва у Львові та у львівському повіті як також поширення ощадностевої акції в краю одноцільними нормами при помочі комунікатів, інструкцій та організаційних поїздок.

Товариство „Ощадність" улаштувало з нагоди проголошення „Свята ощадности" в часі від 27. жовтня до 14. листопада 1935. р. у Львові святочні реферати в читальнях „Просвіти" на передмістях: жовківському, замарстинівському, на Сигнівці, на Левандівці, на Клепарові і на Личакові, в коош. „Згода" при вул. Городецькій, в коош. „Труд" для учениць цієї установи і в Т-ві „Будучність" при пл. св. Юра. Фреквенція на рефератах була численна та значно було заінтересовання, доказом чого були живі дискусії, під час яких учасники висловлювалися одноголосно за потребою масового ощадкування, хоч би і найдрібніших квот. На жаль, не всі наші культурно-освітні товариства мали це зрозуміння для ощадности, бо деякі з них не хотіли скористати з прелеґентів та не уладили сходин своїх членів.

„Свято ощадности" в краю перейшло під знаком зросту діяльности Українбанків, як повітових осередків, у напрямі організування збірниць дрібної ощадности у своїх округах. Належать сюди: Українбанк в Городенці, що з днем 31. XII. 1935. р. виказував 26 чинних збірниць в повіті. Крім цього засновано в повіті 5 нових Райфайзенок, яких уділовий капітал призбирано із дрібних ощадностей. Дальше визначилися: Українбанк у Підгайцях, що в останніх місяцях виказав збільшену діяльність, Українбанк у Ходорові, Українбанк у Сокалі, Українбанк у Глинянах, Українбанк „Поміч" у Теребовлі, Українбанк „Віра" в Раві Руській, Українбанк у Бродах, Українбанк у Станиславові, Українбанк у Немирові, Українбанк у Бучачі, Українбанк у Жовкві, Українбанк „Народний Дім" у Белзі, Українбанк „Народний Дім" в Яворові, „Подільський Народний Банк" у Тернополі, Українбанк „Віра" в Перемишлі, Українбанк у Долині, Українбанк „Каса Поміч" у Городку, Українбанк „Народний Дім" в Золочеві, Українбанк у Золотому Потоці та „Повітова Спілка Кредитова" в Добромилі — разом 21 кредитових установ оснувало 152 збірниці дрібної ощадности. Одначе можна ствердити і це на основі проданих друків до ведення дрібної ощадности (самих тільки вкладкових карток розійшлося коло 25.000 штук), що висліди ощадностевої акції в краю є багато більші. Зовсім точного звідомлення не можна дати тому, що наші кредитові установи у краю все ще не звикли до обовязку складати звідомлень на обіжники наших централь. З важніших ощадностевих імпрез треба згадати: „Свято ощадности" в Ходорові, дня 15. XII., в Теребовлі 29. XII. і в Дарахові 13. X. м. р.

На окрему увагу заслуговує організація збірниць дрібної ощадности у львівському повіті. За звітовий рік зорганізовано там 25 збірниць, на дрібні ощадности зібрали квоту коло 7.000 зол. Рух вкладок дрібної ощадности в поодиноких місяцях виказує постійний зріст вкладкового капіталу при рівночасному зрості числа збірниць, що дає запоруку тривкости і користи початої акції.

Для узгіднення і одноцілого ведення збірниць, видало Т-во „Ощадність" відповідну інструкцію так, що сьогодні акція дрібної ощадности йде по одному плянові, що у великій мірі влекшує саму організацію збірниць. Через брак матеріяльних засобів не могло Т-во зорганізувати потрібної кількости організаційних поїздок по краю, одначе на будуче, справа організаційних поїздок, як конечного і необхідного засобу організації і пропаганди поставлена у пляні праці Т-ва, як справа першої ваги.

Т-во „Ощадність" поміщувало на сторінках „Господарсько-Кооперативного Часопису" звідомлення з ощадностевої акції в краю та оголошувало свої комунікати.

Товариство „Ощадність" веде й надалі працю, якої не припинила господарська криза, а навпаки принесла корисну науку українському селу, спонукуючи людей шукати помочі у себе самих та дбати за дрібну ощадність при добрій волі, на що може спромоттись навіть найбідніший.

У дискусії над звідомленнями промовляли: дир. Ярослав Колтунюк, дир. Іван Филипович, проф. Березовський, дир. Кузик Степан, дир Зvalues="" ячківський Микола та дир. Кривуцький Павло заявляючися одноголосно за потребою дальшого ведення акції дрібної ощадности і поширення її на ввесь край. Були теж голоси, щоб пятнувати вчинки тих українських громадян, що свої ощадности льокують в чужих установах. З огляду на це Загальні Збори доручили Управі Т-ва „Ощадність" *оголошувати в українській пресі тих громадян, що складають свої капітали в чужих установах та приносять через це українському господарському життю великі шкоди моральні і матеріяльні.*

МЕКСИК БЕЗ ЕЛЕКТРИКИ.

МЕКСИК, 17. 7. ПАТ. Страйк тутешньої електрів і позбавив струму 8 мексиканських стейтів, де перерваний тепер трамваєвий рух, постачання світла та телефонічний звязок.

—o—

ФРАНЦУСЬКИЙ ВОЄННИЙ ПРОМИСЛ ЗНАЦІОНАЛІЗУВАНИЙ.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. Палата послів ухвалила 484-ма голосами проти 85-ох проект закону про знаціоналізування воєнного промислу.

—o—

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

До Палестини приїхав з Єгипту 11. гузарський полк та відділ залізничих військ.

Французька палата послів ухвалила реформу Банку Франції.

В Румунії студенти убили 20-ма кулями б. посла Михайла Стелеску, редактора правого часопису „Круціяда Романісмулъ", що виступав проти розвязаної організації „залізної гвардії".

Японський цісар скасував від нині виїмковий стан, що обовязував від лютневої револьти.

На Литві засудили селян за заворушення на кари від 8-ох до 12-ох років вязниці.

Нова Зеляндія кандидує до Ради Ліґи Націй.

Австрійський уряд репрезентуватиме на берлінській Олімпіяді кн. Штаремберґ.

Французький парлямент рішив вислати британському гратуляції з нагоди врятування життя Едварда VIII. Всі партії приняли це рішення оплесками.

У Швеції помітне занепокоєння долею шведського амбулянсу Червоного Хреста, що перед кількома місяцями пропав у Абісинії.

У Палестині убили від 19. квітня до 19. ц. м. з цивільного населення 86-ох музулманів, 4-ох християн та 38-ох жидів, крім того 1-го англ. поліцая, 2-ох музулманських та 4-ох вояків.

Що діється в Абисинії?

ЛЬОНДОН, 17. 7. ПАТ. Як інформують з віродостойних джерел, Адіс Абеба була кілька днів відтята від світу. **Зливи розмочили шляхи та летунський майдан, унеможливлюючи рух літаків та самоходів, повстанці позривали рейки залізниці до Джібуті,** відкидаючи їх подекуди на 100 метрів. 6. ц. м. **абісинці заатакували поїзд між столицею і Діредауа, наражуючи ескорту на великі втрати.** Щойно вчора вдалося знову наладнати залізничий рух, і то лише до Діредауа. Італ. командування рішило „очистити терен" в околиці Адіс Абеби.

„ПОЛІЦІЙНІ ОПЕРАЦІЇ".

РИМ, 17. 7. Стефані. Вістки про непевну ситуацію в Абісинії безосновні, положення там зовсім нормальне, про що свідчать постійні чолобитні місцевих вождів. Операції поліційного характеру для зорганізування просторої області не оправдують ніяких алярмів.

Уряд вповні відповідає за вбивство Кальво Сотелля.

10 СПАЛЕНИХ ЦЕРКОВ ЗА 4 ТИЖНІ.

МАДРИД, 17. 7. ПАТ. На засіданні постійної комісії кортезів виступив провідник католиків Хіль Роблес проти виняткового стану, який зовсім не опановує анархії. Ось за 27 днів в Еспанії спалено 10 церков, убито 21 осіб, ранено 62, кинено 72 бомби, зорганізовано 13 генеральних страйків та 129 частинних.

Убивство Кальва Сотелля не було на думку Хіля Роблеса пімстою за убивство поліційного старшини; його приготовляли довго, з надумою, уряд несе за нього повну моральну відповідальність. „Голосите право насильства і тішитеся, що його виконують, та прийде день, коли насильство звернеться проти вас", закінчив Хіль Роблес.

ПОХОРОНИ ГЕН. ОРЛІЧ-ДРЕШЕРА В ҐДИНІ.

Похорони ген. Орліч-Дрешера відбудуться в понеділок 20. ц. м. у Ґдині, як цього бажав покійний. Його тіло виставлено в будинку команди фльоти. В день похорону виїдуть з Варшави до Ґдині два популярні поїзди.

Політична амнестія в Бельгії.

БРЮССЕЛЬ, 17. 7. ПАТ. Палата послів ухвалила **125-ма голосами** проти 42-ох (8 вздержалося) амнестію за провини зроблені підчас недавнього страйку.

У ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. Сенат ухвалив з поправками **проекти законів про амнестію** за політичні провини та за скривання майна за кордоном.

ТА В ІНДОКИТАЮ.

ПАРИЖ, 17. 7. ПАТ. На основі амнестійного закону звільнять в Індокитаю 1.300 політичних вязнів; лише 600 залишиться по вязницях.

(**Ред.:** Як відомо, серед населення деяких кругів, що належать до французького Індокитаю, шириться сепаратизм, який французи намагаються представити перед закордоном як комуністичний рух).

Бунт кантонського уряду.

КАНТОНСЬКІ ВІЙСЬКА ВІДСТУПАЮТЬ.

НАНКІН, 17. 7. ПАТ. Відмову Ченчітанка виконати **рішення Куомінтангу,** що усуває його зі становища **начального вождя та ліквідує південно-західну політичну раду,** уважають у тутешних колах отвертим бунтом, що дає урядові право **на законну інтервенцію.**

ШАНГАЙ, 17. 7. ПАТ. Ґен. Ченгітанґ зложив учора присягу як начальний вождь протинянонських військ.

КАНТОН, 17. 7. ПАТ. Ґен. Юґанму, б. кантонський командант, що підчинився Нанкінові, заняв без бою місто Щукуан.

НОВИНКИ.

— **З Рідної Школи** дістаємо таку оповістку до поміщення: Тому, що до І. кляси зголосилось у Львові до української державної гімназії більше учеників, ніж можна було приняти, відчинить Рідна Школа з новим шкільним роком 1936/37 І. кл. гімназії для хлопців. Просимо батьків, що хотіли б вписати до І. кляси дітей, зголосити це негайно на письмі в реферантурі шкіл РШ., Львів, вул. Сикстуська ч. 46. Шкільні оплати, як у державних школах, для біднійших знижка.

— **Особисті вісти.** Таля Лепківна, донька письменника Богдана Лепкого, здобула 10/7. ц. р. у краківськім університеті диплом магістра фільософії.

— **Популярні поїзди** відїзджають у неділю зі Львова в год. 6.45 до Гребенова та Трускавця, зі Станиславова в год. 6.35 до Ямної.

— **Телефонічну та телеграфічну службу** в обмежених годинах завели в поштовій агенції Купновичі Нові (Рудеччина). — У Підзамочку (Бучаччина) урухомили поштову агенцію, до якої належатимуть громади Звенигород, Медведівці, Нагірянка, Новоставці, Пилава, Підлісся та Зелена, які дотепер діставали пошту з Бучача.

— **Міжмістові телефонічні розмови** прийматиме тепер міжмістова централя, якої число є „0", а не — як дотепер — через бюро посередництва телеграмів ч. 103·90.

— **Не 100, тільки 70 зол. діет денно** діставатиме премієр міністрів. Перший президент Найвищого Суду, перший президент Трибуналу Адміністраційного і кожний міністер діставатимуть по 50 зол. денно. Далі йдуть дієти від 45 зол. до 5 зол. залежно від службового ступня.

— **Хто виграв?** В нинішнім тягненні держ. кл. льотерії впали такі виграні: 20.000 зол. на ч. 116433, 10.000 зол. на ч. 3831 140631, 5.000 зол. на ч. 142693 162082, 2.000 зол. на ч. 59718 182116, 1.000 зол. на ч. 2730 67954 93137 103708 126192 144910 180310, 500 зол. на ч. 229 62870 76352 101657 106251 184533, 400 зол. на ч. 1088 135555 174920 176866 190790.

— **Безробіття в Польщі** зменшилося за першу половину липня о 15.159 осіб. Під цю пору є в державі 306.220 безробітних, перед роком було їх о 41.532 більше.

— **Ректорами у Високих Школах у Львові** на чергові три роки будуть: В університеті Яна Казимира — проф. д-р Ст. Кульчинський, у політехніці — проф. д-р Адольф Йошта, в академії ветеринарійної медицини — проф. д-р Юрій Александрович.

— **Гітлерівці у Львові.** Нині приїхала до Львова прогулька „Гітлерівської Молоді". По місті обводив її туристичний референт магістрату сотник Тодт.

— **За підбурювання юрби** до бійки з поліцією та до будови барикад біля костела св. Анни підчас похорону Козака засудили Станислава Дудзінського на 20 місяців вязниці. — За агітаційні вигуки підчас демонстрації безробітних у Дрогобичі засудили Августа Хухра на 4 місяці вязниці.

— **Цікавий процес.** В суді апеляційнім у Львові відбувалася цікава розправа проти бурмістра Миколаєва, Станислава Мошица. Він висилав до ріжних державних і самоврядних достойників святочні побажання і замісць марок прибивав урядову печатку, як службові листи вільні від поштової оплати.

— **Львівська хроніка.** Анну Величкову, обвинувачену за вбивство дитини, суд увільнив. —

— **Краєва хроніка.** У Заріччі над Прутом (б. Делятина) самохід переїхав три 8-літні дівчинки з вакаційної кольонії; одна з них померла. — В поїзді зі Станиславова до Стрия арештували відомого опришка Михайла Ягельницького. Його товариш Карло Домішевський, що втік з вязниці та скривається перед поліцією, вискочив з поїзду і втік, дарма, що сильно поранився. — [illegible] з Чолган (Долинщина) важко поранили [illegible] сторожів громади Воля Задеревецька, відбиваючи селянську худобу, заняту на пасовиську Волі Задеревецької. — На лінії Коломия—Городенка поїзд наїхав на підводу Івана Непийводи і сильно поранив його сина.

— **Пожежі та громи.** В Хотіні, пов. Калуш згоріло ціле господарство Марії Ралан. Вогонь перекинувся на сусідні господарства і зробив шкоду на кільканацять тисяч зол. — Підчас бурі над чортківським повітом грім ударив на пасовисько під Росохачем і вбив пастушка Яремчука та три корови.

— **Ще один „Дом Людови".** У Пашівці, чортківського повіту, посвятили перед кількома днями угольний камінь під новий „дім людовий" Т.Ш.Л. „Доми людові" ростуть у нас тепер, звичайно для кількох латинників як гриби по дощі, та це не перешкоджує ендекам кричати, що мовляв, стан посідання поляків у Галичині корчиться.

— **„Била жінка мужика".** За голосом цієї змодної пісеньки пішла 17-літня Марія з дому Назарійчук, та почала бити свого чоловіка Михайла Шварца. Але що не могла сама дати ради, то запросила до помочі свою родину. Мабуть через те, справа не скінчилася весело як у пісні, бо суд засудив Марію на дім поправи, родину на вязницю.

— **Вогонь у солянково-купелевім заведенні** у Яремчу викликав вчора паніку серед літників. На щастя тільки потерпіла одна особа, яку відвезли до шпиталю. Кілька осіб тільки легко потурбовані лишилися в домашнім лічені.

— **Дві вдови — один спадок.** По смерти дир. Обезпечальні М. Вонсовича, що трагічно згинув в Лодзі, зголосилися по спадок дві його жінки. Перша з Кракова, з якою має двоє дітей і друга з якою взяв евангелицький шлюб, змінивши обряд. До спадку належить дім у Кракові, 6 тисяч відшкодування з Обезпечальні й вдовина рента. Щойно суд вирішить як поступити в цій справі.

— **Кістяки зперед 700 літ.** Підчас перекопування одної вулиці в Познані найшли робітники 23 кістяки без домовин, що були звернені головами на схід. Досліди виявили, що кістяки походять з XIII. століття, а навіть може і вчаснішої доби.

— **Відгуки „заязду".** Зі слідчого арешту у Кракові звільнили 30-ох учасників нападу інж. Добошинського. Небавом прокуратор викінчить акт обвинувачення — тоді випустять на волю також інших.

— **Несподіванку зробив жидам** по смерти сенатор Левенгерц. Жиди збиралися зробити йому похорон, тимчасом виявилося, що сенатор вихрестився тиждень перед смертю.

— **Внаслідок спек** померло у Злучених Державах до нині разо 4.000 осіб, крім того ще більше розхворілося

о. О. ПРИСТАЙ. 59

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

„Ми не маємо нераз кусника сухого хліба", оповідала мені Угринова, не згадуючи вже про те, що наші доньки, хоча студіюють, мусять ходити в подертих черевиках і в зовсім полинялому одязі".

А її чоловік, пригорщами згортав гроші з усіх сторін. В тім самім часі, коли він позичив у мене 75 дол., затягнув 100 дол. позички в парохіянина Івана Шостака, 30 дол. зібрав за просфору, що її розніс перед Різдвом наших людям, від приватної музичної школи дістав порукавичного 225 дол. за 45 українських дітей, що їх придбав для неї на науку, а врешті дістав 200 дол. подвійної платні за біжучий місяць і за другий уперед.

Отже мав поверх 600 долярів прибутків тільки в одному місяці, а з того бідачисько „цикнув" на видатки для цілої родини всього 50 долярів, які жінка мусіла їх попросту видерти йому з великим криком. Згодом, як вона довідалася від людей про ріжні його вчинки, подала вона свого коханого чоловіка до гартфордського суду. В скарзі подала, що він занедбує власну родину, жінку й діти, марнує гроші та має до діла з іншими жінками.

•

Щоб дійти до грошей, умів пан „професор" Лаврентій зручно наставляти на людей тенета. Мені він піддав гарну думку, що сам зорганізує парохіяльну орхестру, зложену з самих дітей, що гралиб на бенжо*) і скрипці. Це подобалося мені дуже, бо воно булоб великим придбанням для парохії.

„Колиб вам удався цей плян, ви малиб заслугу" сказав я до Л. Угрина. „Але чи зможете здійснити його?"

„Шюр!"**) заявив він рішуче. „Хай лише отець заповідять людям у церкві наш плян і заохотять їх, щоб вписували своїх дітей до музичної школи, а я вже постараюся, що до мая будемо мати власну дитячу орхестру!"

При тім обіцяв мені великодушний проєктодавець, що сам подбає, щоб у місцевій музичній школі вчили наших дітей окремо, не змішуючи їх з чужинцями, та не більше, як по десять в одній клясі. Він, мовляв, ходитиме на лекції і допильнує, щоб наука відбувалася совісно й довела до успіху.

Я щиро перейнявся цією корисною і патріотичною справою. У церкві палко заохотив до неї парохіян. Закликав їх вписувати дітей до музичної школи, а в серці радів, що у травні матимемо в Гартфорді українську дитячу орхестру.

„Пан професор" Лаврентій теж не дармував. Увихався по місті, вишукуючи здібних хлопців і дівчат. Ловив їх, як до саку, та негайно записував кожну „рибку" до музичної школи, дістаючи від шкільної управи цілих пять долярів комішен***) за „штуку".. Він зробив собі з нашої ідеї дохідний бізнес. Цілий його проєкт з тою орхестрою був тільки на те, щоб пан „професор", цим разом як агент музичної компанії міг собі заробити повер 200 долярів за приєднаних дітей. Записавши їх до школи і діставши свою заплату, він потім взагалі не цікавився ними, а про дитячу орхестру малощо і згадував.

Родичі здебільша знеохочувалися, переконавшись, що „професор" Лаврентій лише використав їх і не думає сповнити своєї обітниці. Деякі навіть відбирали дітей зі школи. Тільки небагато парохіян не тратило надії і ждало надаремне на місяць травень; з дитячої парохіяльної орхестри вийшов, якто кажуть, пшик.

Правда, довелося пану „професорові" й агентові в одній особі дещо неприємного почути від обманених парохіян, але для нього це було стільки, що крапля дощу на мідяне чоло.

•

Правдива „ґальопка" з паном Лаврентієм зачалася через його сестри, що приїхали насамперед до Канади, а щойно звідтіля дісталися до Сполучених Держав. Сестри приїхали зі своєю мамою. Спочатку жили якийсь час в Ню Гейвен у своєї братової, потім у Гартфорді у свого брата, „професора" Лаврентія, себто в мене на приходстві, бо і він був моїм співмешканцем. Вони не мали гроша і я приймив їх до себе до того часу, доки щось собі не зароблять. Відступив я їм дві світлиці на першому поверсі, де вже мешкав їх брат Лаврентій.

За посередництвом наших робітниць дістали вони працю. Вставали в 6-ій годині зранку і працювали у фабриці до 6-ої год. вечором, як звичайні робітниці, хоч у краю одна з них була вчителькою, а друга урядничкою. Проте тішилися, що взагалі мають заробіток і не потребують голодувати. (Далі буде).

*) Музичний інструмент в роді гітари.

**) Sure — напевно

***) Commision — порукавичне (провізія).

— **Уніяйний Конгрес** відбувається тепер у Белграді. Він почався 15-го і скінчиться 19-го липня ц. р. Конгрес присвячений памяти апостолів Кирила і Методія. Він має велике національне і релігійне значіння, бо його завданням є підготовити релігійну і церковну єдність. Конгрес займається вирішенням деяких важних питань догматичних, літургічних та історичних. В конгресі бере також участь о. ректор д-р Йосиф Сліпий. x

— **Нова церква на Білорусі.** 12. ц. м. в Альбертині під Слонімом (новгородське воєвідство) відбулося посвячення угольного каменя під греко-католицьку церкву. Посвячення доконав Преосв. Микола Чарнецький. Того самого дня в Альбертині відбулося посвячення римо-кат. костела при співучасти варшавського провінціяла Єзуїтів Ст. Сопуха.

— **Жидівський конгрес у Женеві.** Від 8—14 серпня ц. р. буде радити в Женеві світовий конгрес жидів. Досі заповіли свою участь в конгресі делегати 32-ох країв. На денному порядку реферати: д-ра Наума Гольдмана, Положення жидів на світі; д-ра Ст. Візе, Проблема німецьких жидів; Якуба Лещинського, Госп. положення жидів у Середній і Східній Европі; Й. Фройкина, Цілі й засоби жидівської акції самопомочі. Дальші реферати торкатимуться жидівської міграції, відбудови Палестини й організаційних справ.

— **Небуденна пригода** склалася в графстві Гонполера у Віртембергії. Селянин орав поле і підчас орки нагло запався кінь з плугом під землю. Перестрашений селянин побіг до села і вернувся з людьми. Але переконався, що „страх має великі очі" — бо на споді 8 метрів глибокої ями, що запалася стояв спокійно кінь з плугом і відпочивав.

— **Жалі англійських кравців.** Англійські кравці мають свій часопис. В однім числі цього часопису появилася стаття, в якій кравці жалуються на англійських джентельменів, що вони перестали бути вибагливі щодо одягів і тому кравці бідують. Цей часопис обчислює, що третя частина мужчин на славних перегонах у Аскот приходить у випозичених одягах. „Скількість фірм, що випозичають одяги, зросла в Льондоні в четверо. Одна така фірма чванить ся у проспекті, що може відразу випозичити для 4.000 мужчин модних жакетових гарнітурів. У нас краще; бо хоч часом і не модне, але своє.

— **Навіть поліція страйкує.** В одній місцевости Франції був цікавий страйк. Поліціянти невдоволені зі своєї платні заняли будинок магістрату, арештували бурмістра і заявили, що не вийдуть з будинку, доки не дістануть підвишки. Щойно на запевнення бурмістра і радних, що їх домагання будуть сповненні, поліціянти покинули магістрат і почали робити службу.

— **Міжнародній конкурс на памятник** для Максима Горкого проголосив совітський комітет мистецтва. Памятники мають поставити в Москві та Ленінграді. Визначено 12 нагород, які можуть дістати також чужинні різьбарі.

— **Перед новою пшеницею в Канаді.** В Отаві відбулася конференція продуцентів пшениці й представників уряду, у справі нової ціни пшениці. Покищо счеркнули стару ціну 87,5 центів за бушель (бушель, майже 36½ літри) і рішили встановити нову ціну щойно тоді, коли буде зовсім вияснена справа цьогорічного збору пшениці. В деяких місцевостях посуха дуже знищила засіви і тому сподіваються значної звижки цін пшениці.

— **Міжнародні танкові ігрища** почалися вчора у Берліні. Беруть у них участь представники 23-ох країв.

— **50-ліття памятника „Свободи".** Цими днями минає пятьдесять років, як при вїзді до порту в Ню Йорку поставили відомий памятник „Свободи". З цієї нагоди до Ню Йорку приїде делегація з міста Кольмар, де родився творець памятника „Свободи", Ф. Бартольді.

— **Фабрика Крупа в Румунії.** В промислових колах Румунії поширюються поголоски, що німецька фірма Крупа веде переговори з румунським урядом, щодо збудування в Румунії фабрики зброї. Кажуть, що переговори вже близькі до зреалізування.

— **Книжка, що осягнула найбільший тираж** — це безперечно біблія. Британійське біблійне товариство повідомляє, що збут біблії, в ріжних мовах, дійшов до небувалих розмірів. У самім Китаю роздали біблію у 1935 р. у чотири і пів міліонах примірників. Навіть в Абісинії розійшлось її у 1935 р. 6 тисяч примірників. Тільки в Італії скількість збуваних книжок біблії зменшилася.

— **Німецькі жиди їдуть до Америки.** Кораблем Вашингтон прибули вчора 150 багатих жидів із Німеччини, разом із своїми жінками й дітьми. Їх допущено в Америку на підставі дозволу стейтового департаменту у Вашингтоні. Вони заявили, що беруться відразу до інтересу в Америці, головно до кушнірства і продажі футер.

— **Бджоли перелетіли через океан.** Один латвійський пасічник захотів спровадити собі з Америки спеціяльну породу бжіл. Нормальний спосіб подорожі з Америки до Риги, леда чи бжоли булиб витримали. Тому вулий з роєм бжіл і кількома „королевими" вислали воздухоплавом „Гінденбург" з Ню Йорку до Франкфурту, звідти знову літаками до Риги. Ціла дорога тревала 5 днів. Шестого дня бжоли вже працювали на пасіці латвійського пасічника як у себе дома.

— **Амнестія в Австрії.** В другі роковини вбивства австрійського канцлера Дольфуса, має бути проголошена амнестія для політичних вязнів. Амнестія буде проголошена 25-го липня ц. р.

— **Ню Йорк має** сім міліонів шістьсоттисяч мешканців, між ними около 2 міліони католиків. З професійних робітників найбільше у Ню Йорку шоферів, бо аж 106 тисяч.

— **В погоні за розголосом.** Про цікаву подію пишуть американські часописи. В місцевості Овенсбаро, стейту Кентукі є шерифом 43-літня вдова Фльорентина Томсон. Шериф це найвища влада судово-адміністраційна даної місцевости. Згідно зі звичаями в Америці шериф виконує також присуди смерти. Отже пані Томсон мала би повісити мурина, що його недавно засудили на смерть за вбивство. Пані Томсон не хоче користати з права найти заступника на ката, і заявила, що екзекуцію переведе сама. Тимчасом робить розголос з цієї справи і сподівається, що при добрій рекламі матиме авдиторію до трьох тисяч осіб.

— **Кількома способами можна заробляти гроші.** Французький статистичний уряд видав цікаву статистику про скількість професій, що ними заробляють люди гроші. З цієї оригінальної статистики довідуємося, що істнує аж 1.240 способів заробити гроші. Цікаве те, що адвокатів, фільософів, членів Наукової Академії та... жебраків уважають тепер у Франції як людей без професії.

— **Замісць до колхозів — до власної кишені.** Совітські достойники починають „орієнтуватися" на власну кишеню. Большевицькі часописи щораз подають вістки про зловживання своїх достойників. Недавно засудили президента тресту Голубєва на рік дому поправи за те, що не віддав до колхозу 40 тисяч рублів. Також члена управи кооперативи Нашіна засудили на 2 роки вязниці за те, що не віддав до колхозу 30 тисяч рублів.

ДИВОГЛЯДИ.

КОРИСТЬ ІЗ ЗЛОСТИ.

Американська преса тішиться одною такою дрібницею, яка трапилась ріднї Моренс у Маршелтавні. 15-літня Іда Морнес хотіла йти на забаву танцювати. Батьки заборонили їй, кажучи, що вона замолода. Тоді дівчина попала в таку лють, що почала кидати предметами під рукою і бити вікна. Батьки стояли безсильні і дивились оголомшені на руїну кімнати. Коли дівчина кинула якимсь тяжким шкляним предметом на підлогу, заломалась дошка і зпід неї виширнув пакет. Відчинили пакет і найшли там 1.210 длоярів, які там сховали колись давні мешканці, може й гангстери. Моральний сенс з цієї пригоди ясний: Коли дитина попаде у злість, не треба її перешкоджати; з цього може вийти і щось доброго.

ПОДОРОЖ ІНКОҐНІТО.

Читаємо у чужинній пресі багато про подорож англійського короля на вакації. Він заявив, що хоче перебувати на Рівієрі інкоґніто. Це інкоґніто виглядає так: знаємо всі, коли він приїде до Ніцци. Знаємо, що на залізниці не зустріне його бурмістр міста Канн — Пурталес, комуніст. Знаємо, що король замешкається у готелі як князь Лянкастер і після зустрічі з президентом Лебреном, підчас якої буде королем, зараз знову стане приватною особою — інкоґніто. Що більше: посол з Канн Пурталес зустрінеться з королем приватно. Не на те, щоб навернути його на комунізм, а в характері — садовода. Пурталес у садоводстві більший спеціяліст, як у марксизмі. Він доставляв минулого року цвіти королеві до його віллі і там познайомився з Едвардом VIII. Саме проти віллі короля, де він тепер буде мешкати — находиться садоводна фірма Данталь; там страйкують робітники і вивісили червоний прапор. З огляду на приїзд короля соціялістичні страйкарі згодились в чемности стягнути червоний прапор, бо може це бути прикре для короля.

—o—

З кіна.

КІНО „КАСІНО": „*БАГРЯНИЙ ЦВІТ*".

Фільма зроблена на підставі дуже популярної повісти англійської дуже популярної письменниці баронової Орці, що позадрила лаврів обом братам Дюма. Є це історія про незастрашливого героя, великого англійського джентельмена, що підчас великої французької революції вважав за свій найвищий обовязок ратувати людей перед гільотиною. Життя його було таємниче, як і слід замовникові, на якого життя чекала заздро тайна поліція та революційний трибунал. Звали його „Багряним цвітом". Романтична історія його боротьби із катами революції в тому, що його власна жінка не знає нічого про його діяльність і навіть готова видати його несвідомо на смерть, щоб ратувати його брата. Маємо тут сцени революції, погоні, змови, пастки, тайних агентів, тайні сходини, наче у „Графі Монте Крісто". Неймовірні пригоди кінчаться добре, щоб глядач надурно не хвилювався.

Дописи.

КОПИЧИНЦІ.

Свято в честь Гол. Отамана С. Петлюри. Дня 5. липня ц. р. відбулося заходом Філії „Просвіти" в Копичинцях скромне свято в честь Гол. Отамана. Пополудні відправлено в парохіяльній церкві панахиду і безпосередньо потім відбулася в Нар. Домі святочна академія. Хор „Копич. Бояна" під проводом п. В. Жолкевича відспівав „Ой у лузі червона калина", „Видиш брате мій" і „Як ви умірали". Дуже річевий, добре обдуманий реферат про Гол. Отамана виголосив п. Василь Пеншак. На сцені висів заквітчаний портрет С. Петлюри над національним прапором, перепоясаним жалібною стрічкою. Дохід зібраний з добровільних датків призначено на бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі.

Театр „Заграва" відіграв у нас 11. VII. „Голготу" і 12. VII. „Ой не ходи Грицю". Не зважаючи на прекрасну гру артистів і відповідну рекляму, театр не стягнув багато публики. На „Голготі" було багато інтелігенції з повіту.

РОГАТИНЩИНА.

Районове свято кооперації в Колоколині. Ідея української кооперації єднає собі серед найширших верств українського народу щораз то більше симпатій. Доказом поширення її ґасел було величаве районове свято в Колоколині 12. ц. м. На розлогій площі, прибраній жовто-блакитними прапорами, отворив свято голова Надзірної Ради кооп. „Зоря" в Колоколині о. сов. Д. Сеньковський добре обдуманою палкою промовою. З черги довший привіт виголосив дир. Кузик, представник РСУК. Присутні з помітним зацікавленням вислухали річевого реферату і нагородили промовця рясними, довготріваючими оплесками. Привіт представника Повіт. Союзу Кооператив у Рогатині склав дир. Воробець. В другій частині свята виступав місцевий мішаний хор під управою студ. М. Сеньковського. Реферат про стан кооперації в селі Колоколині виголосив С Кравців. На чергові точки програми склалися: вязанка стрілецьких пісень, яку відограла дута оркестра з Рогатина та ритмічні вправи доросту „Союзу Українок" під проводом студ. Г. Сеньківської. Вправи місцевих „Каменярів" не були приготовані якслід. Свято закінчилося відспіванням національного гимну.

—o—

Спорт.

ЛУГ — СТЕП.

Відплатні змагання між цими дружинами відбудуться в неділю 19. липня ц. р. в Луговому Городі при вул. Ген. Івашкевича. Початок в год. 16-ій. Ціни вступу низькі.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

Леонід Бачинський: ЖАХЛИВІ ВОЛОДАРІ НЕТРІВ. Оповідання про вужів та їх життя. З ілюстраціями. Ст. 72. В-во „Світ Дитини".

Микола Погідний: БАЙКИ ДЛЯ ДІТЕЙ. Образки Мих. Фартуха, ст. 72. В-во „Світ Дитини".

Теодор Курпіта: У ДИТЯЧОМУ САДКУ. Сценка в 1 дії зі співами й танками. Ст. 16. В-во „Світ Дитини".

Театри

Український Мол. Театр. „Заграва" під арт. пров. В. Блавацького.

Борщів.

18. VII. „Ой не ходи Грицю" (нова постанова).
19. VII. „Стефко".

Заліщики.

20. VII. „Гарно вишитий фрак".
22. VII. „Ой не ходи Грицю (нова постанова).
22. VII. „Стефко".
23. VII. „Голгота".
24. VII. „Маріюс".
25. VII. Святе полуня".
26. VII. „Дума про Нечая".

Український Нар. Театр. ім. І. Тобілевича.

Ворохта:

18. VII. Премієра: Муж двох жінок.
19. VII. Циганський барон.

Український Національний Хор під муз. провод. Дмитра Котка.

18. і 19. Жовква.

В короткому часі хор концертуватиме по літнищах.

Великий Театр:

Нечинний.

Театр Ріжнородностей:

Субота, 18. VII. год. 8. веч. „Малощо не пошлюбна ніч". премієра.

Неділя, 19. VII. год. 8 веч. Аб. 22 „Малощо не пошлюбна ніч",

Понеділок, 20. VII. год. 8. веч. Аб. 22. „Малощо не пошлюбна ніч".

Вівторок, 21. VII. год. 8. веч. Аб. 22. „Малощо не пошлюбна ніч".

Середа, 22. VII. год. 8. веч. Аб. 22. „Малощо не пошлюбна ніч",

Четвер, 23. VII. год. 8. веч. Аб. 22. „Малощо не пошлюбна ніч".

Кіна.

АПОЛЬО: „Княжна Чардаша" з Мартою Еґерт.
АТЛЯНТИК: „Пекло Китаю" і „Жінка двох чоловіків".
ВАНДА: 1) „Тигр Пацифіку", 2) Леґіон відважних".
ҐРАЖИНА: „Остання стійка" і „Що чоловік робить в ночі".
КАСІНО: „Багряний цвіт".
КОПЕРНИК: „Чарівниця", „Золота дівчина" та Боксерський мечч".
МАРУСЕНЬКА: „Четверта заповідь".
МІРАЖ: „Авдієнція в Ішлю".
МУЗА: „Доктор Ікс".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „Останнє кохання".
ПАН: 1) „Опир", 2) „Кохає, любить" шанує".
РАЙ: „Рапсодія Балтику".
СВІТ: „Кво вадіс?" з Явінґсон.
СТИЛЕВЕ: „Дорога без повороту" і ревія.
ТОН: „Осуджений" і „Вісім годин д-ра Моргана".
УЦІХА: „Наші хлопці моряки" і ревія.
ХИМЕРА: „Людина зі стома масками".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

„Відень".

Закордонне радіо.

Субота, 18. липня 1936.

Відень (506,8) 19.30 Козирі 1936 р., 20.10 В ритмі епох, **Брюсель** (483,9) 18.15 Камеральна музика, **Братислава** (298,8) 20.55 „Герої оперeток" — оперeткові мельодії, **Прага** (470,2) 16.05 Твори Штравса, 22.30 Концерт, **Париж** (1648) 18.30 Легка музика, 20.30 Опера, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 18.00 Народні танці і пісні, 22.30 Нічна музика, **Мінхен** (405,4) 20,10 Великий веселий вечір, **Букарешт** (364,5) 17.00 Румунська нар. музика 20.15 Танкова музика, **Будапешт** (549.5) 17.30 Ресітал скрип., 18.30 Радіоконцерт, 20.00 Графиня Маріца — оперетка, 22.50 Циганська музика, **Мілано** (368,6) 20.45 Вечір в шану Россіні, **Рим** (420,8) 21.30 Симфонічний концерт.

Неділя, 19. липня 1966.

Відень (506,8) 10.00, 15.00 Фестіваль, 11.45 Концерт 12.55 Весела музика, **Братислава** (298,8) 11.00, 16.00 Концерт, **Прага** (470.2) 7.00 Концерт, 9.45 Сальонова музика, **Париж** (16.48) 22.45 Танкова музика, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14.00 Мельодія і ритм, 22.30 Нічна музика, **Мінхен** (405,4) 11.30 Концерт хорів, 12.15 Концерт військової орхестри, 15.05 Солісти. **Букарешт** (3686) 11.45 Легка музика, 21.30 Сальонова музика, **Будапешт** (549,5) 12.30, 21.30 Циганська музика, 18.30 Концерт, 22.35 Музичні пародії, **Мілано** (368,6) 20.40 Симфонічний концерт, **Рим** (420,8) 00,00 Давня італійська оперова музика.

Львівське радіо.

Субота, 18. липня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Концерт легкої музики, 12.55 Огляд видавництв, 13.05 Полудневий денник, 14.30 Концерт бажань, 16.30 Гр. плити, 15.35 Господарські вісти, 16.00 Концерт солістів, 16.45 „Балтик — водною пустинею", 17.00 Концерт симфонічної орхестри, 17.50 „Рудницька пуща", 18.00 Сільва верум, 18.05 **Наша співачка Марія Сабат-Свірська відспіває пять пісень наших композиторів**, 18.25 Актуальний львівський фейлетон, 18.35 Програма, 18.40 Рекламовий концерт, 18,50 Актуальна гутірка, 19.00 Вечір легкої музики, 20.15 Авдиція для поляків з закордону, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Спів, 21.30 Скеч, 22.00 Спортові вісти, 22.15 Сальоновий квінтет, 23.00 Танкова музика.

Неділя, 19. липня 1936.

8.00, 11.57 Сигнал часу, **8.03 Авдиція для села**, 8.45 Ранішній денник, 9.00 Богосуження з Лодзі, 10.30 „Пригода в музиці" — з гр. пл., 11.45 Кіно на вакаціях, 12.03 „З ріжних часів — з ріжних сторін" — концерт, 14.30 Авдиція для села, 15.00 Хор зі Сокільник, 15.20 Рекламовий концерт, 15.50 Легка музика, 15.55 Трансмісія з Байрейт — початок музичного свята „Лоенґрін" — опера в 3-ох актах Р. Вагнера, 17.05 Збіжжа — поетична чвертьгодина, 19.10 Відвага пані Сетлейф — скеч, 21.00 Політичний огляд, 21.10 Вечірний денник, 21.20 Беседа львівська хвиля, 21.50 Спортові вісти, 22.50 Танкова музика.

Подяка.

Прибиті важким горем по втраті Найдорожчого сина Евгена Северина Дебери абсольвента гімн., ур. в 1916р., якого замордували „невислідженi" доси злочинці в Бушковичах під Перемишлем почуваємося до обовязку подякувати всім громадянам за масову участь в похоронах, які відбулися дня 8. липня ц. р. у Мостиськах.

Дякуємо щиро Всч. О. Деканові Кушілеві з Мостиськ, Всч. О. Кан. Гринишиновi з Черцева, Всч. О. пар. Шеховичеві зі Соколі, Всч. О. Кан, професорові Голинському з Перемишля за похоронні відправи над тілом покійного. — Всч. О. Кан. Професорові Голинському дякуємо зокрема за труди з Перемишля до Мостиськ і за прощальну промову над гробом покійного сина.

З глибини серця дякуємо ВПсв. Панству Лебедовичам з Мостиськ за щире співчуття для рідні покійного.

Зокрема дякуємо щиро п. Мих. Шупяному і всім п. п. співакам за труди і звеличання похорону їх прегарним співом похоронним.

Дякуємо щиро учительству, яке взяло численну участь у похоронах.

Цілим серцем дякуємо Вп. товаришам покійного, які з далеких околиць, навіть з Перемищини трудились, щоб покійного відпровадити, а то й на плечах віднести на місце вічного спокою.

Дякуємо сердечно громадянам Черцева, які взяли участь в похоронах.

Дякуємо сердечно п. Шулиним і п. Хотинському з Черцева за поміч і поміч у горі смутком прибитим родичам. Дякуємо сусідам, знайомим і всім громадянам пов. Мостиського, Перемиського та ін. за участь у похоронах і всім тим, які причинилися до звеличання сумного обряду, а також всім тим, що устно або письменно висловили своє співчуття для рідні покійного.

Іван і Софія Дебера, родичі.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.53—89.10, Доляри американські 5.29 — 5.26, Дол. канадійські 5.28—5.25, Фльорени голянд. 360.72 — 359, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.34 — 172.50, Фунти англ. 26.62 — 26.46, Ґульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.20—19.70, Корони данські 118,71, 117.95, Корони норв. 133.73—132.75, Кор. шв. 137.23—136.25, Ліри італ. 35—33, Марки фінл. 11.72—11.55, Марки нім. 143 — 138, Пезети еспан. 63.00—61.00, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 150—145.

Акції.

Банк Польський 98, Цукор 27.50, Вугіль 13.75, Лільпоп 12.35, Стараховичі 32.25.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 64.50, 2 ем. 64.50, 6 дол. 60. 4 прем. дол. 47.25—47, 7 стаб, 47.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	18.75—19.25
Пшениця зб.	18.00—18.50
Жито Стандарт І.	11.75—12.00
Жито Стандарт ІІ.	11.50—11.75

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 17-го липня п. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. без опакування	2.15 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням	2.20 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет	2.20 „
1 л. молока	0·14 „
1 к. яєць	2.50—2.55 „

Тенденція на масло сильна, на молоко знижкова, на яйця слаба.

Маслосоюз повідомляє, що в дні 17. VII. п. р. платив своїм доставцям за 1 кг. живої птиці льоко подвіря птакомясарні „М. С." у Львові, (пл. Більчевського ч. 3) такі ціни:

Індики, індички І. кл.	1.00 зол
Качки товщені І. кл., ваги щойно від 1.80 кг. вгору	0.90 „
Курки молоді без остріґ І. кл.	1.00 „
Курята І. кл. щойно від 0.80 кг. вгору	1.10 „

Приймає птицю тільки першої кляси. Гірших сортів рішуче не приймаємо.

Ціни денні: тенденція на курята знижкова, на індики, качки, курки хвилево вдержана.

ВИКАЗ ЖЕРТВ

на вдів і сиріт по полеглих членах УАГ за І. півріч 1936: (в золотих).

Воєвідство Станиславів:

Сколе: Філія С. У.: (Ніна Дольницька) Сколе, 27.56, Синевідсько в., Г. Кеньич і І. Ценько 13.63, Головецько, І. Каличинович 5, Корчин, ш. О. Яцкович-Корчинський 6,25, Коростів, В. Жолубович 1.25, Рожанка в., В. Ковалів і А. Коринович 4.64, Либохора, Ю. Пороховник 1.20, Підгородці, В. Андрейків, Г. Чирак і Т. Прокопишин 11.62, Козьова, М. Климак, Ф. Михович 1, Ялинковате, Ф. Бистряник 2.80, Тухля, М. Мичержак, І. Ярема 8, Побук, А. Шукатака 10.50, Межиброди, І. Кеница 3.39, Орава, В. Дуб 9, Славсько, Л. Павкович, В. Луців 12.50, Ямельниця, Т. Янів 5, Тисовець, Г. Чутпович 2.05, Грабовець скіл., І. Дасів 4.25, Корчин, Т. Кирчів 20.66, Стинава виж., Д. Василів і Д. Ревків 12.06, Хітар, С. Лупацій 8.87, Плаве-Бринiвка, О. Помаячин і І. Ковальчук 9.55, Плаве-Вандусівка, П. Гребович 8, Гребенів, Т. Галема і І. Ґлюдз 9.20, Синевідсько виж., В. Доминець і М. Комарницький 38.20, Жупане, М. Буричка і А. Костів 9.33, Рожанка Виж. М. Швед 1.70, Коростів, 5.25, Урич, Б. Сенишин і В. Пенів 10.16, Крушельниця, О. Чулевич і П. Коцюба 6.66, Хітар, М. Блистів 6.16, Лавочне, І. Герега і В. Коруд 4.85, Тухолька, О. Хоминець і Я. Харитон 6,10, Труханів, Д. Хомиш і О. Ковате, о. І. Яблонський 1.50, Синевідсько 7.56, Кальне, І. Федькович 5.59, зб. Ялинкуватe, Карпинська 11.16, Сопіт, Ф. Павлишин сько виж. О. Держкова 1, Головецько, В. Гаврилів 2, Волосянка о. сот. П. Карватський 12, Крушельниця, М. Кульчицький 1, Тухля, Пар. Уряд 7, зб. Тухолька, Вас. Литвин 2, Сколе, проф. П. Рибчак 0,50, уч. В. Сербин 1, Т-во Просвіта 5.

Снятин: Союз Українок зб.: (О. Лисяк) Будилів, 3.45, Видинів, 31.61, Вовчківці 32.19, Завале, 6.40, Залубрівці, 34.71, Карлів, 5.22, Княже, 7.55, Красноставці, 28.45, Микулинці 8.53, Потічок 13.40, Русів 34.11, Снятин 78.79, Стецева 40.85, Тулова 14.72, Устє 3,74, Белелуя 2, Будилів 6, Ганківці 18.06, Княже, о. М. Бабяк зб. 3.50, Залуче н/Черем. гр. кат. ур. пар. 72, Заболотів, пар. ур. 10, Снятин, М. Фірманюк 2.

Станиславів: Філія С. У. (А. Рублева) зб.: 427.20, Станиславів-м., С. Гардецька 1, В. Подільський 2; ем. дир. шк. О. Курдидик 0.50, інж. В. Дутка 2, інж. Ю. Мерунович 6, М. Комановський 1, Угринів гор. Чит. Просв. 12.03 зб., Шешори, о. В. Цмоць, зб. 15.50, Галич, Ф. Балицький 1, Єзупіль, пастор І. Пищук 1.

Стрий: Юлія Петріва зб.: Стрий зб. до пушок 97.61, Стинава 32.35, Голобутів 8.30, Ділушиці вел. 4.57, Луг лис. 4.40, Фалиш 4.64, Стрілків 6,42, Дашава 21.60, Дашава—Олексичі 3.80, Семигинів 16.50, Холовичі 3, Грабовець 9.18, Слобідка 12, Долголука 9.27, Конюхи 13.05, Лопатники 2,10, Станьків 11.97, Гірне 10, Моршин 4,52, Добряни 17.62, Угорське 10.18, Нежухів 10.99, Жулин 10.56, Лисятичі 20.30, Вівня 13.52, Луковиця виж. 8.80, Верчани 8.61, Пукиничі 6.69, Ярушичі 3.70, Луг ходов. 3.05, Братківці 17,01, Пятничани 9.56, Ділушичі малі 3.88, Заплатин 2.50, Долге 5.87, Дуліби 16.01, Бережниця 5.60, Кавсько 10.76, Колодниця 13.53, Луковиця виж. 4.69, Кавчий кут 3,67, Монастирець 4.57, Сіхів дол. 2.54, Лани сокол. 2.40, Завадів 13.36, Добряни, упр. шк. А. Мандзяк 2, Нежухів, Д. Винницький 1, Баличі зар., Мельник 5, Луковиця виж. пар. ур. 12.

Товмач: Філія С. У. зб.: 166.40, Товмач, С. Зубрицький 2.50, Отиніа, Філія Просв. 48.07, Марківці, уч. В. Іванець 2, Остриня, о. Г. Зінько 1.

Воєвідство Тернопіль:

Бережани: о. дек. Е. Бачинський зб.: Баранівка, Мих. Звойовський 4.45, Біще 2, Бишки, Г. Голяш 18.48, Вербів, С. Конрад с. Петра 11.13, Гиновичі, Р. Кадайський 6,19, Двірці, П. Підлужний 1.91, Жолнівка, А. Хлопців 3.75, Кальне, М. Дяківський 7.63, Козова, П. Домбровський 12.50, Комарівка, І. Бабій 3.04, Котів, Л. Горохівський 3.60, Криве, А. Галаса 11.05, Куряни, Ю. Комарянський 2.85, Куропатники, М. Тарновий 4, Краснопуща, Ф. Когут 2.28, Геляків, С. Божик 4.56, Лапшин, В. Петрович 3.37, Лісники, В. Худик 5, Мечищів, П. Смик 5.58, Нараїв-м. В. Фортуна 22.58, Надорожнів І. Комаринський 2, Пліхів, 1.90, Плауча м. о. М. Юхнович 10, Потік, С. Гаврилюк 4.60, Посухів, І. Видойник 2.80, Потутори 11.80, Рекшин 3.50, Рибники 5.16, Т. Тростянець, М. Кізима 4.50, Шумляни, В. Корніцький 2,64, Бережани-м. 42.32, Адамівка 15.90, Слобода зол. 7.30, Бережани-м. А. Бородайко 3, Урмань, о. С. Городецький 8, Плотича, о. Т. Долинський 2, Козова, церква 1.60, Лапшин, пар. ур. 4, Лібоще, пар. ур. 10.16, Ценів, о. С. Стець 1, Августівка, пар. ур. 4.80.

Броди: Жовнірчук Марія зб.: Броди 33.29, Корсів, 8.65, Каллубиська 9.31, Шнирів 9,29, Берлин 13.20, Смільно 9.23, Боратин 13.94, Конюшків 10.20, Дуби 5.85, Заболотці 23.50, Клекотів 9.53, Ясенівчик 4.94, Лешнів 21.19, Броди, Др. М. Сірко 2, ем. надком. пошти С. Левицький 3, Голосковичі, Ю. Куцка 2, Корсів, І. Чировський 2, Заболотці, о. І. Мацієвич 0.51, пар. ур. 2.99, Пеняки, о. В. Оберишин 6.10.

Бучач: Союз Українок (Е. Петрикевич) зб.: Бобулинці 3.43, Пишківці 11.42, Костільники 9.02, Нагірянка 24,75, Кідаєвів 9.54, Білявинці 7.45, Русилів 5.20, Доброполе 7.08, Курдибанівка 2.62, Переволочна 24.92, Скоморохи 4.13, Петликівці н. 6.30, Рукомиш 1, Матеушівка 0.70, Броварі 6,35, Стінка млини 0.15, Кадобна 3.70, Коропець перев. 7.03, Коропець-м. 11.11, Олеша 4.18, Осівці 1.35, Заліся 6.09, Деревяни 2.80, Савалуски 2.85, Сколець 4.04, Грабина 4.97, Григорів 13,55, Лука 9.25, Устє зел. 15.80, Бучач, Марійська Дружина 10, Гамерські 4, Ю. Харецька 2. О. Ворозкова 0.50, Данева 1, В. Петрикевич 1, Мельникова 0.50, В. Чеканівська 1, Г. Шлюзарева 0.50, С. Гринева 0.30, Е. Петрикевич 0.30, С. Хомицький 1, о. П. Коцюбинський 1, Устє зел., М. Козловська 1, о. М. Галабурда 20.77, Новоставці, о. М. Гомик 1, Броварі, церк. брацтво 10.

Далі буде.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.